

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **L. P.**

skazanego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 lutego 2017 r.,

wniosku obrońcy o wznowienie postępowania zakończzonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa .../14,

zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 maja 2014 r., sygn. akt III K .../12,

1) oddala wniosek;

**2) obciąża skazanego kosztami postępowania
wznowieniowego;**

**3) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. Z. - Kancelaria
Adwokacka - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa zł i
osiemdziesiąt gr), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za
sporządzenie i wniesienie wniosku o wznowienie postępowania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B., wyrokiem z 20 maja 2014 r., skazał L. P. za
przestępstwo oszustwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. przy zast. art. 64
§ 1 k.k., popełnione w okresie od grudnia 2011 r. do 16 stycznia 2012 r., na karę 3

lat pozbawienia wolności oraz orzekł wobec niego obowiązek naprawienia szkody (art. 46 § 1 k.k.). Sąd Apelacyjny w [...], po rozpoznaniu 15 stycznia 2015 r. apelacji obrońcy, zmienił pierwszoinstancyjny wyrok przez obniżenie kwoty, którą skazany był zobowiązany uiścić na rzecz pokrzywdzonej spółki z tytułu naprawienia szkody, a w pozostałym zakresie utrzymał go w mocy.

Wniosek o wznowienie postępowania złożył obrońca z urzędu, upatrując jego podstawę w art. 540 § 1 pkt 2a i b k.p.k. Jak wynika z uzasadnienia wniosku, skarżący za „nowy fakt lub dowód” uznał podjęcie przez właściwą prokuraturę czynności zmierzających do wyjaśnienia okoliczności przywłaszczenia w okresie od 8 do 9 lutego 2012 r. kwoty 46.000 euro.

Prokurator Prokuratury Krajowej ocenił wniosek o wznowienie procesu jako niezasadny i wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania nie zasługiwał na uwzględnienie.

Nie negując wywodów zaprezentowanych w piśmie prokuratora Prokuratury Krajowej, wskazujących, że ustalenia w przedmiocie przywłaszczenia pieniędzy w dniach 8 i 9 lutego 2012 r. pozostają bez związku z przypisanym skazanemu czynem, jako że dotyczyć mogą wyłącznie sposobu dysponowania kwotami znajdującymi się na rachunku bankowym „G.” sp. z o.o., do którego dostęp mieli skazany oraz Ł. H., należało przede wszystkim stwierdzić, że skarżący przez swój wniosek podjął dopiero próbę poszukania nowego faktu lub dowodu. Takie postąpienie, a więc oczekiwanie uzyskania w przyszłości faktycznej podstawy złożonego wniosku o wznowienie, która hipotetycznie pozwoli przyjąć odmienną od ustalonej wersję zdarzenia, nie mogło z oczywistych względów przynieść oczekiwanego przez obrońcę skutku. Trzeba dobitnie przypomnieć, że to na autorze wniosku o wznowienie procesu ciąży powinność zaoferowania nieznanego przedtem faktu lub dowodu i podważenia w ten sposób domniemania prawidłowości dokonanych wcześniej ustaleń; owe konkretne nowe fakty lub dowody powinny w wysokim stopniu uprawdopodobniać zaistnienie określonej pomyłki sądowej.

Pogląd skarżącego, że Sąd Najwyższy powinien w ramach art. 546 k.p.k. zwrócić się do właściwej prokuratury o nadesłanie akt sprawy wywołanej zawiadomieniem skazanego o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

przywłaszczenia jego pieniędzy w dniach 8 i 9 lutego 2012 r., wymagał zdecydowanie krytycznej oceny. Od dawna w judykaturze ugruntowane jest zapatrywanie, że tryb przewidziany w tym przepisie nie służy poszukiwaniu nowych faktów lub dowodów przez organ orzekający w przedmiocie wznowienia; celem jego jest tylko i wyłącznie procesowe weryfikowanie faktów lub dowodów wskazanych we wniosku o wznowienie, o ile rzecz jasna uprawdopodobniają one w wysokim stopniu wadliwość wydanego wobec skazanego orzeczenia (zob. postanowienia SN z: 29 września 2010 r., IV KO 55/10; 16 marca 2016 r., II KO 2/16; 23 listopada 2016 r., III KO 63/16).

Warto w tym miejscu odnotować, że jeśli w przyszłości efektem działań wymienionej we wniosku prokuratury będzie pojawienie się nieznanego przedtem dowodu, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., to nie będzie żadnych przeszkód natury prawnej do sporządzenia i wniesienia nowego wniosku o wznowienie procesu. Siłą rzeczy postulat zawieszenia postępowania wznowieniowego musiał zostać uznany za ewidentnie chybiony.

Dlatego Sąd Najwyższy oddalił wniosek o wznowienie procesu (art. 547 § 1 k.p.k.), a kosztami postępowania wznowieniowego obciążył skazanego (art. 639 zd. 2 k.p.k.). Wysokość wynagrodzenia za sporządzenie i złożenie wniosku o wznowienie procesu przez obrońcę z urzędu ustalono według reguł przewidzianych w § 3, § 4 ust. 2 i § 17 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. (Dz. U. 2016. 1714).